

KIRKEMØTET OM DIAKONIPLANEN:

Sterkere presisering av teologisk begrunnelse

– Det er nødvendig med en sterkere presisering av diakoniens teologiske begrunnelse slik at diakoniens egenart kommer klarere frem, heter det i vedtaket fra kirkemøtet 1986, som hadde utkast til «Plan for Diakoni i Den norske Kirke» som en av sakene. Vedtaket er tilslutning til komitéen merknader. Den saksforberedende komité vurderte det fremlagte utkast som et godt utgangspunkt, men fant det imidlertid nødvendig med en videre bearbeiding av utkastet før kirkemøtet får planen til endelig behandling. Foruten sterkere presisering av diakoniens teologiske begrunnelse ble det også trukket frem betoning av helhetlig menneskesyn, forholdet til det offentlige helse- og sosialvesen, diakoniplanlegging i forhold til kommunal planlegging, og en særlig fremheving av den utfordring det er å få fylt soknediakonstillingene, og at planen derfor bør ha ytterligere forslag til konkrete tiltak for å bedre rekrutteringen.

Av Leif Kjell Askeland

Diakonirådet for Den norske Kirke har nå arbeidet noen år med å få frem en «Plan for Diakoni i Den norske Kirke» som skal kunne profilere diakonien og også gi praktiske råd og vink for menighetene. Arbeidet med planen ble intensivert etter kirkemøtet i 1985 som vedtok at «det må arbeides for å få frem en plan for diakonale arbeidet». Når kirkemøtet engasjerte seg i dette, er det ut fra at diakonien er plassert som en sentral oppgave for kirkemøtet i det det heter at «kirkemøtet skal vedta retningsgivende planer og programmer

for den kirkelige undervisning og diakoni.»

Planen er omfattende og har vært ute til høring før den nå ble fremlagt for kirkemøtet sammen med en komitéinnstilling. Denne fremholder i sine merknader 8 vesentlige punkter som også kirkemøtet vedtok idet man la til et niende punkt. Konklusjonen var bl.a. at hele planen må bearbeides på ny, sendes ut til ny høring og fremlegges for kirkemøtet i 1987.

Etter et innledende punkt hvor man uttrykker glede over at arbeidet med en plan for diakoni er kommet så langt at et utkast kan fremlegges for kirkemøtet, trekker man frem nødvendigheten

av en sterkere presisering av diakoniens teologiske begrunnelse.

Teologisk begrunnelse

– Det er nødvendig med en sterkere presisering av diakoniens teologiske begrunnelse slik at diakoniens egenart kommer klarere frem, heter det i kirkemøtets vedtak.

Det er i denne sammenheng nødvendig at diakoniens karakter av vitnesbyrd om Kristus tydeliggjøres noe mer. Dette innebærer at det må komme klarere frem at diakoniens oppgave også er å gi mennesker del i menighetens fellesskap, heter det. I dette punktet blir også diakoniens egenart i forhold til kirkes sosialetiske engasjement tatt opp. Det gjøres her et poeng av at sosialetisk engasjement ikke nødvendigvis er det samme som diakoni, samtidig som det fastholdes at diakonien har en sosialetisk dimensjon. Det man imidlertid er opptatt av er at diakoniens omsorgskarakter kommer tydeligere frem.

Samtidig som man er opptatt av en styrking av begrunnelse, identitet og egenart fremheves behovet for samarbeid og samordning mellom kirkens diakoni og det offentlige helse- og sosialvesen og frivillige organisasjoners arbeid. Dette mener man bør vies større oppmerksomhet i planen idet det fremkommer en sterkere betoning av menigheten som en ressurs i lokalmiljøet. Det heter at menigheten kan bidra til å gi velferdssamfunnet et mer menneskelig ansikt. I tråd med dette er man i et annet punkt opptatt av en sterkere betoning av et helhetlig menneskesyn.

Planen er inndelt i virksomhetsområder, en inndeling som ifølge kirkemøtet kan føre til en uheldig oppsplitting av det diakonale arbeidet. – Det er derfor nødvendig at denne inndeling

balanseres av en sterkere betoning av et helhetlig menneskesyn heter det. – Det er særlig viktig at den åndelige dimensjon ved det diakonale arbeidet ikke løsrives fra de øvrige virksomhetsområdene, men sees som en integrert del av arbeidet.

Kirkelig og kommunal planlegging

– Menighetsrådene må oppfordres til å arbeide aktivt i forhold til de kommunale planer på den kirkelige sektor heter det i det man også foreslår at menighetsrådene må oppfordres til å trekke med diakonien i menighetenes helhetsplanlegging. – Det er viktig at menighetene vurderer diakoniens plass i menighetenes liv og at de trekker de nødvendige ressursmessige konsekvenser av dette.

Diakonstillinger

– Mangelen på søkere til soknediakonstillingene representerer en særlig utfordring i årene fremover. Det bør derfor komme inn i planen ytterligere forslag til konkrete tiltak, som kan bedre rekrutteringen til det diakonale arbeidet over hele landet, poengterer kirkemøtet i sitt vedtak.

Begrensede kommentarer

Fra komitéens side heter det at en har valgt å begrense kommentaren til plannotkast ut fra at det syntes klart at planen måtte tilbake til ny behandling på kirkemøte i 1987. Dette til tross, kommentarene var rikholdige og inkluderer ytterligere momenter som ikke her er nevnt.

Kirkemøtet vedtok å be kirkerådet (d.v.s. komitéen for diakoni, kvinnesak og samfunnsspørsmål) om å bearbeide det foreliggende utkast til Plan for Diakoni i Den norske Kirke ut fra komitéens merknader til utkast.